

Sygn. akt VIII Ka 959/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący-Sędzia SO Krzysztof Kamiński

Protokolant: Aneta Chardziejko

w obecności prokuratora Wiesławy Sawośko-Grębowskiej, po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2013 r. sprawy Ł. Ś. oskarżonego o czyn z art. 217§1 k.k. na skutek apelacji prokuratora od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 13 września 2012 r. (sygn. akt XV K 884/12):

I. Zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że na mocy art. 67§2 k.k. oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora.

II. W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

III. Zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i obciąża nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Ł. Ś. został oskarżony o to, że w dniu 6 marca 2012 r. w B. w rejonie przystanku komunikacji miejskiej przy ul. (...) dokonał naruszenia nietykalności cielesnej A. N. poprzez uderzenie go kilkakrotnie pięściami w twarz i kopanie w tył głowy oraz kłatkę piersiową, w wyniku czego pokrzywdzony doznał stłuczenia lekkiego stopnia tkanek miękkich powłok zewnętrznych w okolicy potylicznej swego policzka z nieznacznym obrzękiem i zacerwienieniem skóry,

tj. o czyn z art. 217§1 k.k.

Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 13 września 2012 roku w sprawie o sygn. akt XV K 884/12 na podstawie art. 66§1 i 2 k.k., art. 67§1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie karne wobec oskarżonego Ł. Ś. na okres próby wynoszący 1 (jeden) rok.

Jednocześnie pobrał od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych tytułem opłaty i obciążył go pozostałymi kosztami sądowymi w kwocie 138,17 (stu trzydziestu ośmiu 17/100) złotych.

Powyższy wyrok na zasadzie art. 425§1 i 2 k.p.k., art. 444 k.p.k., w całości na niekorzyść oskarżonego Ł. Ś. zaskarżył prokurator

Na zasadzie art. 427§1 i 2 k.p.k., art. 438 pkt 3 k.p.k. przedmiotowemu rozstrzygnięciu zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na błędnym przyjęciu, że wina i społeczna szkodliwość czynu, jakiego dopuścił się oskarżony Ł. Ś. nie są znaczne, co stanowiło podstawę warunkowego umorzenia postępowania wobec oskarżonego, podczas gdy ocena zebranych dowodów, analiza okoliczności popełnienia czynu, sposób zachowania sprawcy, rodzaj i charakter naruszonego dobra prowadzą do wniosku, że zarówno szkodliwość społeczna przedmiotowego czynu jak i stopień zawinienia oskarżonego są znaczne, a tym samym brak jest przesłanek zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania wobec wymienionego oskarżonego.

Wskazując na powyższe, na podstawie art. 437§1 i 2 k.p.k. wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Podczas rozprawy odwoławczej prokurator złożył wniosek, na wypadek nie uwzględnienia wniosku apelacyjnego, o oddanie oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna w takim zakresie, w jakim postuluje oddanie oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora. W pozostałej części nie zasługuje na uwzględnienie.

Przy ocenie stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu bierze się pod uwagę okoliczności o charakterze przedmiotowym (m.in. rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu), jak i podmiotowym (m.in. postać zamiaru, motywacja sprawcy).

Nie sposób podzielić stanowiska apelującego, zgodnie z którym powyższe okoliczności wskazują na wyższy, niż „nieznaczny” społecznej szkodliwości przypisanego czynu. Nie uzasadnia tego ani rodzaj i charakter naruszonego dobra (nietykalność cielesna człowieka), ani rozmiar wyrządzonej szkody (stłuczenie lekkiego stopnia tkanek miękkich powłok zewnętrznych w okolicy potylicznej policzka, z nieznacznym obrzękiem i zacerwieniem skóry), ani sposób i okoliczności popełnienia czynu (oskarżony zadał kilka uderzeń w okolice głowy A. N., ale – czego dowodzi lekarska – z niezbyt dużą siłą).

Sąd Okręgowy nie podziela też poglądu apelującego, że wyższy, niż „nieznaczny” jest stopień winy Ł. Ś., przyjmując nawet za wiarygodne zeznania pokrzywdzonego, iż oskarżony działał z pobudek rasistowskich. Zauważyć należy, że Ł. Ś. jest osobą bardzo młodą (trzy tygodnie przed popełnieniem przedmiotowego czynu ukończył 17 lat). W toku postępowania przeprosił pokrzywdzonego i – jak wynika z oświadczenia pokrzywdzonego (k. 51) – obaj zainteresowani pogodzili się. Okoliczności te wskazują, z jednej strony na pewną niedojrzałość emocjonalną oskarżonego i – tym samym – wykluczają pełną premedytację w jego działaniu, z drugiej zaś na zrozumienie naganności swego postępowania.

Na uwzględnienie zasługuje natomiast wniosek prokuratora, złożony podczas postępowania odwoławczego, o oddanie oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora. Niewątpliwie oddanie oskarżonego pod dozór kuratora wzmocni probacyjny charakter warunkowego umorzenia, a przede wszystkim jego efekty zapobiegawcze i wychowawcze.

Dlatego orzeczono, jak w pkt. I sentencji niniejszego wyroku.

Nie stwierdzając innych uchybień, które mogłyby mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku, w pozostałym zakresie należało go utrzymać w mocy (vide pkt. II sentencji niniejszego wyroku).

Z uwagi na to, że wyłożenie kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe, na mocy art. 624§1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. należało zwolnić go od tego obowiązku.